

Vpád Zapomnění

sepsal Praxis Sarcorum
císařský historik

Na přelomu třetího a čtvrtého věku, v roce 433 3.v., byl císař Uriel Septim VII. zavražděn a Amulet králů ztracen. To uvedlo do pohybu sérii událostí, které zničily říši a navždy změnilo vztah mezi lidmi a bohy.

Vrahové nejdříve na císaře zaútočili v Bělozlaté věži. Tam se jim na odpor postavily Urielovy zvláštní oddíly, jimž se přezdívalo Čepele, a císař mezitím unikl tajnou chodbou do jedné z věžeňských cel. V cele dlel právě jistý vězeň, jemuž císař z neznámého důvodu udělil milost. Povídá se, že mu onen trestanec připomínal jednoho z přátel z dětství. Ale také se povídá, že měl jasnozřivou chvíli. Ať už je to jak chce, ten vězeň sehrál v historii osudovou roli, co se týká říše a Tamrielu - což je jistě známka, že se do toho zapletli sami bohové.

Vrazi mezitím císařovy muže do jednoho pobili a nakonec zavraždili i samotného vládce. Než vydechl naposledy, dal onomu neznámému vězni Amulet králů. A onen neznámý šťastlivec se nějak dokázal dostat z císařského sklepení na světlo boží.

Je známo, že se na atentátu podílela skupina daedřích kultistů, kteří si říkali Bájny úsvit. (Ti, kteří stále podezřívají Temné bratrstvo, by měli zvážit dvě věci: zaprvé, ti by potřebovali pouze jediného vraha, ne malou armádu zabijáků; zadruhé, Temné bratrstvo by nikdy nebylo tak hloupé, aby říši prakticky vyhlásilo válku, protože by to znamenalo jejich vlastní zkázu. Podívejte se sami, jak to s Bájny úsvitem dopadlo.)

Amulet králů se pak znovu objevil až ve Weynonském převorství poblíž Chorrolu. Tam ho získal Jauffre, převor a tajný velmistr Čepelí. Poslal odeslat do města Kvač, kde měl vyhledat prostého kněze jménem Martin. Ten, aniž by o tom sám věděl, byl nemanželským synem Uriela Septima VII. a posledním dědicem rubínového trůnu. Jedině on mohl Amulet králů použít a zapálit s ním Dračí ohně, které střeží bariéru mezi Tamrielem a Zapomněním, a zachránit svět před zkázou Bájného úsvitu.

Vězeň však do Kvače dorazil příliš pozdě a městu, dobytému daedrami, už nemohl nijak pomoci. Stvůry přišly nově otevřenou branou ze Zapomnění, což byl začátek takzvané Vpádu Zapomnění, který málem zničila celou říši. Jak ji vězeň dokázal uzavřít, není známo, každopádně Martin a přeživší vojáci z městské stráže pak daedry zahnali pryč.

Vězeň, jemuž se nyní přezdívalo Hrdina z Kvače, se společně s Martinem vydal zpět do Weynonského převorství. Když však konečně dorazili na místo, zjistili, že bylo mezitím vypleněno a Amulet zmizel. Spolu s Jauffrem, který útok přežil, se trojice vydala do Chrámu mračného vládce, tajné pevnosti Čepelí v horách nedaleko Brumy. Tam měl Martin v bezpečí vyčkat, než Hrdina z Kvače najde Amulet.

Vzhledem k tomu, že jedinou dostupnou informací bylo, že za vraždou a krádeží Amuletu stojí tajemná skupina zvaná Bájny úsvit, bylo prvním hrdinovým úkolem onen kult vypátrat. S pomocí Bauruse, člena Čepelí ve službách císaře, a Poznatků o Tajemném Xarxovi, esoterického díla, jehož autorem byl šílenec Mankar Camoran, se jim podařilo vypátrat cestu k tajné skrýši Bájného úsvitu. Učenci, již toto dílo dobře znají, tvrdí, že se o umístění skrýše přímo nezmiňuje. Jak tedy byla tehdy nalezena, zůstává dodnes tajemstvím.

O tom, jak Hrdina z Kvače do skrýše Bájného úsvitu poblíž jezera Arrius pronikl, se žádné oficiální záznamy nedochovaly. Existuje balada, podle níž použil Isti a převleku, je to ovšem pouhá spekulace. Každopádně uvnitř zjistil, že za Bájny úsvitem stojí Mankar Camoran a že kult uctívá daedrického prince Mehrunského Dagona. Mankar Camoran sám sebe považoval za potomka nechvalně známého Camorana Uzurpátora, někdejšího uchazeče o trůn Valenského lesa.

Hrdinovi se nějak podařilo získat knihu Mysterium Xarxes, svatou knihu kultu Bájny úsvit. Mankar Camoran uprchl do jedné ze sfér Zapomnění i s Amuletem. Martin nakonec i přes hrozbu ztráty zdravého rozumu dokázal Mysterium Xarxes rozluštit a rozhodl se poznatky použít k otevření brány do místa, kam uprchl Mankar Camoran.

Než Martin stačil provést rituál a otevřít bránu, otevřel Mehrunský Dagon nedaleko Brumy bránu do Zapomnění. Hrdina však město i Martina zachránil, když do brány vstoupil a zavřel ji, ještě než skrz ni projel daedří obléhací stroj, který by zničil Brumu a Chrám mračného vládce. Tato bitva se stala námětem mnoha písní a příběhů a já zde o ní tedy mluvit nebudu. Hrdina z Kvače se tak stal i Hrdinou od Brumy.

Město i Chrám mračného vládce byly v bezpečí, takže Martin mohl konečně otevřít portál do "ráje" Mankara Camorana. Podrobnosti o tom, co se tam dělo, už dnes nikdo nezjistí. Vše, co víme, je, že Hrdina od Brumy se do tohoto ráje vydal, zabil Mankara Camorana a vrátil se i s Amuletem králů.

S Amuletem v ruce předstoupil Martin Septim před radu starších, aby byl korunován císařem celého Tamrielu. Pak hodlal znovu zapálit Dračí ohně a oddělit tak Tamriel od Zapomnění. V posledním zoufalém pokusu ho zastavit zahájil Mehrunský Dagon útok na Císařské Město a jen v hlavním městě samotném otevřel několik bran do Zapomnění. Martin, ač nekorunován, se do boje zapojil v ulicích města.

Sám Mehrunský Dagon opustil Zapomnění a vstoupil do Tamrielu, čímž porušil dohodu. Kdyby hořely Dračí ohně, nebylo by něco takového vůbec možné. Nyní, když byla bariéra na kusy, bylo na jejich zapálení příliš pozdě. Martin Septim učinil nejvyšší oběť - aby se stal avatarem boha Akatoshe, rozbil Amulet králů a pustil se do litého boje s Mehrunským Dagonem.

Záznamy o této bitvě se výrazně liší. Víme, že Dagon byl poražen a poslán zpět do Zapomnění. Akatoshův avatar se proměnil v kámen a lze jej dosud vidět v Chrámě Jediného v Císařském Městě. Amulet zmizel, Dračí ohně byly uhašeny a poslední císař s dračí krví zemřel. Průchod do Zapomnění byl navždy uzavřen.

Skyrim.4fan.cz